

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 16. Quid, & quotuplex sit opinio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

gravis damni incurrendi : hinc sententiã probabiliter tantum usendum non est, in collatione baptismi, Ordinis Sacerdotalis aut Episcopalis. 2. Probabiliter existimo Iudicem posse judicare juxta opinionem etiam minus probabilem. 3. Generatim, dum probabilitate sive intrinsecã sive extrinsecã quantumvis tenui, modò à probabilitatis finibus non exeat, confisi aliquid agimus, semper prudenter agimus. Inter damnatas ab Alex. VIII. hæc est 3. Non licet sequi opinionem vel inter probabiles probabilissimam. Quis sensus sit harum propositionum & damnationis earundem, dicetur per decursum.

95 Q. 16. Quid & quotuplex sit opinio. R. §. 1. Opinio in genere, prout complectitur etiam fidem humanam, secundum S. Bern. de confid. l. 5. c. 2., est quasi pro vero habere, quod falsum esse nescias & c. 3. ait, est assensus verisimilis, id est, iudicium incertum nitens motivo fallibili, vel infallibili quidem, attamen non cognito ut tali, sed cognito tantum modo fallibili: S. Tb. I. p. q. 79. a. 9. ad 4. & 2. 2. q. 1. a. 4. dicit esse actum intellectus, qui fertur in unam partem contradictionis cum formidine alterius: circa quem actum ejusque formidinem videri possunt multa acutè disputata apud Eliz. in app. q. 6. & 7, item apud Teril. in Reg. q. 34. ubi in multis arguit *Elizaldum*: sufficit hic scire, quòd formido illa non semper sit actualis sed quandoque tantum radicalis: si autè sit actualis, vel est actus reflexus, quo cognoscimus nos per actum nostrum exponi periculo errandi, vel est ipsummet iudicium ex suo modo tendendi propter motivum fallibile non adhærens firmè objecto, sicuti è contrà firmitas scientiæ est ipse actus scientificus ex suo modo tendendi propter motivum infallibile firmiter adhærens objecto: illud autem motivum dicitur fallibile, quod

per

per se cum objecto asserto connectitur, absolute tamen separari potest; quod si separari non possit, erit infallibile.

§. II. Opinio alia est probabilis, alia improbabilis; alia speculativa, alia practica, de quibus in qq. seq. 96

Q. 17. An aliqua opinio possit esse actus prudens. 97

R. Affirmative, nempe illa, quæ probabilis est, sive, quæ nititur motivo gravi: è contra opiniones improbabiles sunt imprudentes. Non omnem opinionem esse imprudentem, insinuat ab *Apost.* ad Rom. 14. v. 5. *Vnusquisque in suo sensu abundet*, hoc enim non fit, nisi opinando: Similiter *S. Petrus Act.* 2. Usus est argumento tantum probabilis, dicens Apostolos non esse ebrios, eò quod esset prius hora diei tertia: Docet idem expressè *S. Th.* 1.2. q. 57. a. 4. ad 2. dicens prudentiam esse etiam in parte opinativa animæ. Denique actus tantum probabiles sæpissime in practicis & speculativis habuerunt ac in suis libris consignarunt *SS. PP.* omnes, *S. Th.* 98 aliique, uti patet legenti. Ratio autem positiva responsionis est, 1. Quia aliquod iudicium distinctum à fide divina est imperabile à prudentia, sed hoc non est iudicium scientificum, hoc enim non indiget imperio, cum ad illud necessitetur intellectus, ergo est iudicium probabile seu opinativum, ergo opinio potest imperari à prudentia, & consequenter potest esse actus prudens. 2. Prudentia dicitur filio, ut honoret hunc hominem, de quo dubitare non audeat, quin sit suus pater, quamvis fortè reipsa non sit: item dicitur iudici, ut iudicet hunc hominem esse nocentem, quia quamvis fortè sit innocens, tamen per tres testes, qui deposuerunt de visu, probatus est nocens &c. ergo. 3. Nemo dicet, quod iudicium nitens motivo gravi & plerumque vero sit imprudens,